

Politici die zware verkiezingsnederlagen lijden, zoals Dilan Yeşilgöz, moeten opstappen!

Posted on 6 december 2023 by Gastauteur

*Door Robert Jan Blom**

Wat is er gebeurd met de 'historische gewoonte' dat politieke leiders opstappen na een zware verkiezingsnederlaag? In vroegere jaren was het gebruikelijk dat politici van het politieke toneel verdwenen. De leiders bleken duidelijke fouten te hebben gemaakt tijdens campagnes, beheersten het politieke spel niet of het ontbrak hen aan enig charisma. Deze drie elementen zijn nodig voor mooie verkiezingsuitslagen voor hun partij: geen fouten, het politieke spel onder de knie hebben en beschikken over een zekere mate van charisma oftewel een politicus met een 'sterke persoonlijke aantrekkingskracht'.

Hans Wiegel en Lilian Marijnissen

Een goed voorbeeld van een politicus met charisma, was Hans Wiegel. Door zijn

uitstraling ontwikkelde de VVD zich razendsnel tot een grote partij. Helaas deed de zwakke leider Joris Voorhoeve de winst weer teniet, maar Frits Bolkestein wist de schade te beperken.

Een voorbeeld van de ondergang van een partij is de SP en de leider Lilian Marijnissen. Door haar gebrek aan spelbeheersing en vooral het gebrek aan charisma, wist zij haar partij van een forse omvang in de periode 2004-2008 te vernietigen en aan de politieke bedelstaf te brengen. Haar trieste club speelt nog nauwelijks een rol in provincies, Tweede Kamer en gemeenten en moest in 2019 zelfs het Europees Parlement verlaten. Politieke invloed nihil, maar Lilian blijft zitten waar zij zit en is het beste voorbeeld van een 'plucheklever'. Zelfs zonder adoratie van de SP-leden en -stemmers houdt ze moedig vol tot weer nieuwe vruchteloze pogingen iets in de politiek te kunnen betekenen.

In het verleden vertrokken teleurgestelde leiders na een politieke klap in het gezicht. Vandaag is die 'gewoonte' ver te zoeken. Politici die er niets van maken, vervolgen gewoon hun weg, met dienstauto, dienstige ambtenaren en een handjevol aanhangers. Het 'systeem' van de politiek verlaten na een nederlaag ligt achter ons. Overigens gebeurde dat nog wel aan het begin van deze eeuw. Zo vertrokken onder anderen lijsttrekkers als Jolande Sap in 2012 (GL), Jan-Peter Balkenende in 2010 (CDA) en Ad Melkert in 2002 (PvdA) na vernietigende uitslagen.

Nu, na de Tweede Kamerverkiezingen, is alweer duidelijk dat de aan de politiek verslaafde politici doorgaan met het verder uitbenen van hun partij. Voor goede politici zou een zeer slechte uitslag nu een mogelijkheid zijn geweest om met opgeheven hoofd te vertrekken. Maar partijleiders als Marijnissen en *Yeşilgöz lijken er niet mee te zitten om voort te gaan op de weg die het CDA eerder ging.*

Kiezers in de kou

Door zelfs een plek in de regering te weigeren, schoffeert Yeşilgöz nu de vele VVD-kiezers die wel kiezen voor regeringsdeelname. Vanwege een verloren ambitie om premier te mogen worden, zet ze de kiezers in de kou....

Ik begin te verlangen naar de tijd waarin slechte partijleiders werden weggestuurd om de weg vrij te maken voor meer succesvolle opvolgers. Nu worden ook de verliezers verwelkomd als Grote Winnaars. Op naar weer een verkiezing met een slecht resultaat (de Europese Parlementsverkiezingen in 2024). De partijen die dan

voor een interessante uitslag gaan, zullen zich eerst moeten vrijmaken uit de tentakels van 'leiders' als Thierry Baudet, Lilian Marijnissen en Dilan Yeşilgöz.

** **Robert Jan Blom** is publicist en gemeenteraadslid en voormalig wethouder voor de VVD in Alphen aan den Rijn.*

***Wynia's Week** wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig betaalde abonneementen van de lezers, kijkers en luisteraars. Doet u al mee? Doneren aan Wynia's Week kan [**HIER**](#). Hartelijk dank!*